

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 к. р., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Новий уряд.

(Від нашого кореспондента.)

Варшава, 14. квітня 1929.

Новий уряд п. Світальського є повною логічною консеквенцією останньої декларації маршала Пілсудського, — рішучого у нинішній Польщі політичного чинника, — себ-то є урядом, якого єдино треба було сподіватися. А проте зухвало до хвиліни офіційного оголошення номінаційного акту, уряд п. Світальського стояв у прилюдній опінії під знаком запиту, — у тій прилюдній опінії, яка за останні три роки прийняла до скоків, викинула і викрутила, суперечила і парадоксувала у внутрішньо-державній польській політиці. Не вірено в цей уряд, хоча він є не тільки послідовністю становища марш. Пілсудського з „Два ока“, але деж послідовністю того стану, який запанував з менту, коли безпосередній творці травневого перевороту з 1926 року явно протиставилися усім існуючим польським суспільно-політичним організаціям, себ-то геть відсунули від себе посередніх своїх травневих союзників — демократичну польську лівницю. Не вірено в цей уряд, хапаючися навіть тих аргументів „проти“, які саме промовляли „за“: нпр. отвертий лист маршала союму Дашинського, який безумовно є болючим ударом по т. зв. „групі полковників“, та який проте є ще одним доказом, що в нинішніх умовах співпраця поміж союмом і урядом є неможливою, ерго, то мусять прийти до влади уряд, який по-правді виходить на політ. концепцію згаданої проти-парламентарної групи. Так само аргумент господарської кризи, який оперували й усе ще оперують противники кабінету п. Світальського, є о-бразливий лише постільки, поскільки цей аргумент іде в парі з недовірою у здібності цього кабінету завести внутрішньо-політичну консолідацію, як передумову консолідації економічної. Але треба пам'ятати, що чейже і прихильники політики „сильної руки“ признають нерозривний зв'язок політики й економіки, стоять лише на становищі, що ніхто інший, тільки саме вони, борючись за політику „сильної руки“, зможуть переставити стабілізацію політичних відносин і таким робом позискати назад для держави довіру міжнародного і краєвого капіталу; колиж, мовлячи, господарські кола бояться всякого політичного загострення, всяких потрясень, то з тим їх страхом можна не рахуватися, — можна взагалі з ними не рахуватися, бо недовгий той час, коли вони побачать свою помилку і прийдуть самі до уряду з готовістю співпраці.

Ось ця „концепція“ нового уряду, яка нині вже своєю реалізацією. І тому з хвилиною, коли формування кабінету п. Світальського стало доконаним фактом, на задній план сходять усі теоретичні міркування на тему: добре сталося чи гірше? — а на перший план висувається питання: що буде? Нас цікавить це питання у двох напрямках: 1) загально-політичних відносин і 2) польсько-українських взаємин.

Що торкається дальшого розвитку подій широкого внутрішньо-державного значення, точ-ніше кажучи: дальшої гри поміж урядом і союмом, то не підлягає уже сумнівам, що ця гра вийде до кінця. Політична фізіономія польського уряду є така ясна, що не може підлягати сумнівам, що новий уряд буде рішуче змагатися до кінця існуючого в Польщі державного устрою по лінії обмеження прав парламентаризму. Різницею в тактиці на найближче майбутнє, яка для осмислення тої цілі буде приморювана. Чи буде союм на весну сесію скликаний для „останньої жорної спроби“ переведення конституційним шляхом зміни устрою (приняття внеску вбб на зміну конституції), чи буде він в найближчих днях або тижнях розпущений, чи уряд, за підлягаючим йому рішенням, прийде може (на весну або в осінь) з дозванням нових виборчих повноважень, — чи після сесії, розпущення союму уряд обмежить би новий державний змах до переможного союму й правління якийсь довший час самостійно, чи такі прогоди би нових кон-

ституцію й розписав би вже на її підставі вибори, чи получити би одно з другим, — усе це є поки-що комбінації у порожні.

Щодо національної політики нового уряду, точніше: його відношення до української проблеми, то прізвища кількох нових міністрів можуть дати на це деяку — хоч неповну — відповід. Новий прем'єр, п. Світальський, досі усе ухилявся від прилюдного заступання свого погляду на політику відносно українців, — нпр. асупереч виразному візанню освітньої комісії союму не явився з докладом про політику міністерства освіти, висилаючи туди лише урядовця міністерства п. Червінського (нинішнього міністра освіти), який в свою чергу теж саме цілості національної шкільної політики не рухав. Лише у своїй соймовій промові п. Світальський, як міністр освіти, став на становищі шкільного утримання, як обов'язуючого закону, й допустив можливість повороту до національної школи лише тоді, коли буде „гарантія“, що національна (українська) школа не стане „розсадником націоналізму“. У білизні свого політичного минулого нинішній прем'єр має теж ще одну позицію, якої не може переоцінювати українське громадянство: становище директора політичного департаменту в міністерстві внутрішніх справ.

Міністр внутрішніх справ п. Складковський дав яскравий вислів своїм поглядам у відомій декларації у зв'язку з листопадними подіями. Здається, що в будучині великий вплив на напрям національної політики матиме п. Матушевський, дарма, що його ресорт (міністерство фінансів) є нібито аполітичне. Це людина, яка з українською справою уже чимало разів стрічала-

ся. Як начальник II відділу ген. штабу в 1920 р. він був разом з полк. Славком фактичним керівником тодішньої польської політики на Правобережжі України. Пригадуємо собі теж, що „Роботник“, революційний про тайне засідання національних діячів у справі конституції, отгулював про п. Матушевського, який — мовляв — перестерігав перед такою громадською рівноправністю українців, яка дала би їм вплив на державні справи. — Міністр справедливості п. Шар — діяльність ш бою його діяльність як головного виборчого комісара — дає себе пізнати з маленкого, але досить характеристичного випадку на бюджетовій комісії сенату, коли то сен. Денкевич інтерпелював його у справі незатвердження 3-го віцепрезидента адвокатської палати у Львові, українця. Тоді з заяви мін. Шара вийшло, що кандидат незатверджений тому, бо він українець. Одночасно міністр підкреслює рішучим тоном, що „не дасть зіпсувати себе“ на шляху політики в судивництві! — Міністр хліборобства Незабитовський є уже відомий своєю декларацією у бюджетовій комісії союму про „починаю людок рускі“, який не хотів воювати в 1918 році; новий міністр освіти п. Червінський — є аполітичним фактицем.

Чи можна сподіватися, що при такому особовому складі нового кабінету прийде до зміни національної політики польської влади, до такої зміни дотеперішнього курсу, яка доведє до хоч до мінімального загладнення нищівної атмосфери польсько-українських взаємин? Здається, що на це питання немає двох відповідей.

І. Кедрин.

Закордонний політичний огляд.

Тіни англійських виборів. — Зїзд „комісії розбросень“ в Женеві. — Просткований зїзд Малої Антанти.

Берлін, 12. квітня 1929.

Дві великі політичні справи кидать тепер свої великі тіні на світовий політичний краєвид. Передовсім справа репарацій, а за нею близькі англійські вибори. Від вирішення тих обох питань залежатиме у великій політиці дуже багато. Тому не дивно, що доки репараційні алатоки не дійдуть до згоди і доки в палаті громад не засядуть почі пани, до цього часу п'януватиме у великій політиці деякий застій і стагнація. Але помімо того міжнародні політична машина не перестав функціонувати аж на хвилю. Ось 15. квітня збереться в Женеві і ініціатива Ліги Націй т. зв. „підготівча розбросюча комісія“. 10. червня відбудеться зібрання Ради Ліги, тим разом в Мадриді. З нагоди відкриття великої єспанської та ібероамериканської виставки. Також дають приготування до білгородського зїзду Малої Антанти, що має відбутися під кінець травня. Проте, справжні великі міжнародні рішення назрівають нині не на усіх тих конференціях, але де інакше.

Балажні женецької підготівчої конференції для справ розбросень будуть так довго пустим луком, як довго не буде реально вирішена справа морських розбросень (точніше зброєнь) поміж урядами Англії та Америки. Тимчасом рішення цієї справи лежить нині фактично в руках англійської виборчої маси. Коли та маса піде в недалеких виборах за англійським консерватизмом, то розбросення розуміється ніякого не буде. До того часу „розбросюча комісія“ Ліги моглаб тому єнокійно пагати не збиратися, та навіть, як вона збереться, то чогось більше, як повторення знаменитої женецької „розбросючої“ історії в минулому року, злати від неї не треба. Та знаменита історія відбулася в минулому листопаді. Підготівча „розбросюча“ комісія зібралася черго-ним раз, щоб знова дещо радити над матеріалами і виробити проект та дискусійні субстрати для майбутньої міжнародної розбросючої конференції, що малаб положити край великим сиференціям, що малаб положити край великим сиференціям. Президент комісії отримав потім намову промови, щоб було все спокійно і затишно. Але після його п'ятих промови і п'ятих лівих слів. Ніхто не забирає слова. Ніхто не робить ніяких пропозицій. Ніхто не висловлює

проектів. Успішні спроби, щоб зрушити з місця дискусію, не влітають. На залі мовчання. Витворюється страшно неурочна ситуація. Президент починає хвилюватися, щось всесіки мусить статися боляй би якась платонічна дебата, просто щонебудь, а то, грозить компромісом.

Люди сидять мовчки і тільки ніяково переглядаються між собою. Зрештою побіжне гадування положення. Тут і там починає відноситься до кутяках спочатку прихвильний, потім щораз гостріший сміх. Він росте і міцнішає; не дає ні антримувати і сам президент і теж починає сміятися. Розбросення? Сердечний сміх на „комісії“ Ліги Націй був єдиною навіщирною відповістю на це питання. Приходилося би тільки застатити, чому збираються люди, щоб „радити“ і „вирішувати“ річі, в які ні один з них не вірять і по суті не бере їх поважно? Але це є Ліга Націй і ливчати несе не приходить. Розуміється, ота „комісія“, яка вже в так була підкомісією антримувати себе ще одну підкомісію і припоручила її розгляд цілої справи. Старі женецькі традиції. Оса уся атмосфера нешпирости і брехні, яка стала асінт над Лігою та над усіма її „комісіями“, а „розбросюча“ і „меншостею“ акційно. Не може бути ніяких євзв'язків, що в теперішній масі даних „комісії“ буде теж стільки варті, що й усі попередні. Тим разом у „комісії“ має відбутися друге читання проекту міжнародного розбросючого договору, який має би дати як субстрат і основу нарад майбутньої міжнародної розбросючої конференції. Проте можнаб вже нині йти на в неопий заклад, що „комісія“ пересунє друге читання свого проекту німа ад калідадо гротас, мотилуючи таке пересунення одним із своїх відносних закладів аргументів, витягнених з богато-ліпидоматичного запаса женецької Ліги Націй. Ліга Націй моглаб зрештою цілком спокійно злати зі себе непосильні турботи, злати зі світовим розбросенням. Сиділаб вона все це на „вирішувальній“ лінійці єдиної дещиці нинішньої одні в інших руках. Осьже передовсім між „Лігоною“ і Вашингтоном.

Потімби би „розбросюча комісія“, моглаб цілком спокійно не златитися також Малої Антанти і „зах“ златитися на кінець травня. По що

на? Яка мета цього з'їзду? І які причини? Віт мнєхорчовної черпнєної конференції Малої Антанти в Бухаресті але аж до тепер проєктованого з'їзду міжнародної лінії розбиття. Бухарестський з'їзд мав значно політично значимий і відбудеться з'їздом у зв'язку з підписанням франко-британської Антанти. Як відомо, за ініціативи французької дипломатичної і економічної мілітарної підтримки в тихим але завантаженим британським аматанні в Америці та бізнесменами. Чомберлен змінив — по-літична так скласти — «любоварський міх» і зважав тісно в системі поанкарізму, як єдиний європейський союз, алатною підтримувати передовий європейський фронт проти бізнесменів. В тих перспективах приходять до Бухарестської конференції Малої Антанти. В осені минулого року всі три держави Малої Антанти закінчили поміж собою ряд договорів про взаємну дипломатично-мілітарну підтримку і поставили амуніції. Через романське зрєно аплівано під мазоантантську систему дуже тісно в Польщі, що висловлювалося переходом в минулому річній подіях марш. Пілсудського до Ромуші.

Тим разом мого буде про те, щоб під політично-мілітарну дипломатичну систему по-казати також міцний господарський підмурок. На початку січня п. р. відбулись вступні переговори поміж всіма трьома партнерами в справі з'ясування їхньої господарської конференції. Деяку підготовчу роботу вже зроблено. В ритм тих підготовчих падує також романсько-югословянські переговори, що почались оце в Білгороді 9. п. м. Ідея малоантантського господарського об'єднання випливає не з господарської матері самої по собі, але в разі неминуча політичними аргументами. Коли на справу зникати з економічної перспективи, то є підком арозуміле, що поміж незначально сильних політичних аніток, поміж всіма трьома відносними державами шей досі немає ніяких торговельних договорів. Чехословацька, яка є заінтересована передовсім в експорті своєї індустрії, розвивається на поперехідних митних романських і югословянських стінах, що ними обкружили себе відносні держави, бажаючи зиграти зі своїми власні національні індустрії. Зноваж ромуші і югословян діють їхні підком різка аграрна структура. Таким чином витворилося парадоксальне положення. Бо хоч Мала Антанта є завдяки спому уложенню в системі поанкарізму політично доволі єдине, то в господарському відношенні відічує вона підкомвиту неєднорідність. Тимчасом її політична єдність примушує всі три держави Малої Антанти шукати також можливої взаємної господарської співпраці. Але що пливуться зрєнтою сильніше: економіка чи політика? А потім: анімо козинебуз оєлабне чи навіть зрєнтою політичний оброч поанкарізму, то чи й поза це зможе втриматись Мала Антанта, тілком в власних сил, як політична і господарська єдність?

Мабуть ні. І істнування, її сила та її політичні рішення не вів неї тільки залежать. Мала Антанта як господарський союз є явищем підком

неприродним. Вона має ранію істнування тільки з політичних мотивів. Але про її політику рішає не Прага, не Білгород і не Бухарест, але передовсім все те, що політично діється поміж Лондоном і Парижем. Ось там, Мала Антанта як політичний союз також не виростає зі свого власного ґрунту. Особливож без Парижа Мала Антанта до рости перестав бути тим, за що вона себе вважає. І істнування є в першу чергу побудоване на істнуванні сильної Франції. Але також, парніська сучаснація позиває в Європі не є побудована на самій тільки французькій могутності. Вона в невеличкій мірі побудована на політичній приязні Франції з англійськими консерватистами. Але коли лавтра англійська консервативна влада при виборах перепала, коли змушений буде піти сер Чомберлен, то під також правдоподібно поанкарі. А коли під поанкарі, всілякі рішення Малої Антанти могли б бути підком спокійно загальні не ухвалювані. В даному випадку за тими рішеннями не буде стояти сила, яка робить з Малої Антанти значну фігуру, особливож на шкідливій підкомсхідної та східної Європи. Тому краще було б зі своїм з'їздом підкомжати так довго, доки не виясниться, хто залишиться паном положення в Лондоні, а за тим і в — Парижі. Інакше, всі ті малоантантські «політичні» рішення будуть рахунком зробленим — без хазіпа.

Ганьбоні тини клянуть перед себе англійські вибори.

Зенон Пеленський.

Мала Антанта і національні меншості.

Цими днями представники держав Малої Антанти, Польщі і Греції, передали генеральному секретареві Ліги Націй п'ять однозвучних меморандумів про справу національних меншостей. На основі рішення Ліги Націй, яке прийнято на її останній сесії, ці меморандуми буде розглядати в Лондоні окрема комісія з трьох осіб. В меморандумах названі держави дуже рішучо виступили проти всякого поширення уповноважень Ліги Націй в справі охорони національних меншостей.

Кайо про інтернаціональний банк.

Ось уже місяць засідає в Парижі комісія знаниця у справі німецьких репарацій, а покищо не дійшла вона до ніяких результатів. Та це й арозуміло, бо наперед великі різниці між віртельями і довжиком. Однак в тягу нарад виринула думка утворити інтернаціональний банк. Інтересні висновки про цей банк та його діяльність знаходимо в статті бувшого французького міністра фінансів Кайо, яку уміщено в «Вєрлінер Тагєблєт». На його думку цей банк заступається стятанням німецьких річних виплат та їх мобілізуванням на світовому ринку, адмініструючи одержані за це денги та німецькі доставки, «має би в Європі таку фінансову та господарську силу, якої перед тим ніколи не було. Скоро він переллє би на себе адміністрацію довгів давніших альянтів. Якби їм ці дати його оснувателі, він протигом короткого часу став би справжнім банком для всієї Європи. На мою думку це не могло би мати ніяких шкідливих наслідків».

Однак далі Кайо вказує на те, що цей банк мав би бути не банком для Європи, а інтернаціональним банком. Він ставить питання, що було би якщо цей банк узав у свої руки також справу довгів антанті супроти Америки. І тут раптом справа, яка видавалася йому доброю, коли мова була про Німеччину, починає видаватися йому небезпечною. На його думку «діяльність банку, навіть якщо його ведено з найбільшою аручністю, дуже причинилась би до того, щоб завести Європу в глуху вулицю. Утворення такого інтернаціонального банку давало би нагоду до повалення законів. Абстрагуючи від факту, що цей банк мав би незаперечену гегемонію й контролював би цілість господарського та фінансового життя, перевага американо-американських фінансистів у його адміністративних органах могла би дуже легко викликати почуття денної залежності».

Тому Кайо виступає проти створення інтернаціонального банку й радить утворити європейський банк, в якому американці не брали би ніякої участі. Однак не підлягає жадному сумніву, що як держави антанті, заінтересовані в німецьких репараціях і хотіли би забезпечити собі якнайбільшу контролю над цілістю господарського життя Німеччини, так Америка заінтересована в тому, щоб держави буншої антанті сплатували її свої носії обов'язання. Вони досі цього виконувати не хотіли й ставлять силу своїх зобов'язань в залежність від німецьких сплат. Тому силою факту, Америка, як загальний і єдиний віртель усіх держав в Європі старатється й буде старатися аанйти таку форму, яка давала би їй можливість ефективно контролювати господарське життя цілої Європи. Кайо добуває в цьому велику небезпеку для Європи, однак він нічого не каже про те, чи можливо, — а як так, то яким способом, — що небезпеку усунути. І в цьому лежить найслабше місце його висновків.

ВОЛОДИМИР БІРЧАК.

БЕЗЖУРНІ ДНІ.

Оповідання.

(Продовження.)

— Шож, але я бороню нас? Не кажуж я правди? Не булож їх досить? А що правда — це че гріх. Правда — знілішня оборона.

— Дякую за таку оборону — застерігався Грицько. — З тими ось ворогами — і він вказав на пані-матку, Ксеню і Стецька — я сам дам собі раду, а тільки ви, приятелю, не бороніть мене!

— А де Вагрі? — спитав Стецько Ксеню.

— По вашому мілалі бун ще день, а потім... ну... потім він відіхав... і вся єсчервоїла. Вона встала і стала збирати зі стола, Пані-матка зачула питання Стецька й коли Ксеня вийшла, промовила шепотом до Стецька:

— Як ви обидва відіхали, він став надскакувати біля Ксені. (Стецько нахмарив брови і його серце забилося живо). Але Ксені він і не був у голові, арештою зналися ще за коротко. Та проте вже на третій день рїно, так, не було рано, прибігав Ксеня до кухні, щоб дуже розхизькована.

— Що тобі? — питаю, а вона й розказує, що він розхизькований і вона відмовила. — Чомуж ти відмовила? — питаю. — Не хочу і більше! — Але він був шє у нас на обіді. Ага, правда, ще перед обідом прибирав буз «ті-во» і стара стала коло нього надскакувати. Але він мовчав, а по обіді й відіхав.

Грицько і Стецько, що мандрували попередньої ночі, пішли скоро спати, а другого дня Стецько сидів знову біля Ксені, розмовляючи, розказуючи, слухаючи її. То знов ходив з нею в тини вишень по саді, мляко висипаючи стек-

кою. Ходив з Ксенєю, розмовляючи. Як то він казав Грицькові: хотів її пізнати.

Ой, небезпечно таке пізнавання, коли молодий хлопцє розмовляє з дівчиною в садку, походжуючи стежками! Ой, небезпечна і ця розмова, коли при ній заглядає юнак в дівочі чорні очі! Ой, трічі небезпечні ці чорні очі на гарному личку, в зеленому саді, при ласкавому слові!

Стецько йшов другого дня побіля Ксені, як перед кількома днями, коли пізнав її вперше. Йшов поруч неї й любувався її красою, її гарною поставою, любувався її словом.

Зривав червоні, кроваві маки, що росли ще тут і там на стернях та на межах і подавав їй.

— Чудові нани! — промовив, хоч по правді ниви були в більшості вже зжаті, пусті, хоч ще перед кількома днями він сам ганяв їх за їх мотоністю.

— Нині може й чудові — відповіда —, але приїде осінь або зима й завіє все поле. Тоді так тихо і глухо і скучно, як в якій пустелі.

— Можна тоді багачко читати!

— Читати? Люблю читати, але одним читанням не можна виповинити всього часу. Помагаю мамі в господарстві, анишаю і це і те, а проте час іде поволі. Минулої зими прочитала я вже всі книжки, що є у нас, а деякі й двічі. В моего батька є багачко книжок про кооперацію, годіло коней, рогатої худоби, то-що. І ті всі я вже прочитала!

— Коли дозволите, панно Ксеню, то як черну у Львів, можу вам що-тільки нові висидати.

— Чомуж би не дозволяла? — І її очі засніди й лише почервоїла, як ті маки, що несла їх в руці. По хвилі усміхнулася і докинула: — Прошу, дуже радо, присилайте книжки, але під умовою: не присилайте мені книжок про годіло коней, ані про рогагу худобу, бо ті всі я вже прочитала.

Стецько всміхнувся також.

— Ну, таких я вам не пришлю! — і його стиснуло щось за серце. Перші нитки між ними навізувалися. Стецько став розказувати про книжки, які думав їй післати. А потім — якось так само від себе воно вийшло — став оповідати, як то він мандрував з Грицьком і що вони між собою говорили, на що присягали. Ксеня слухала лїально, уважно.

— Шкода, що мене не було разом з вами! — промовила. — І я булаб присягала разом з вами, там під липами...

Грицько переспався, прокинувся і якось споважнів. Здавалося йому, що думність в тому малому прихдості з невинблаганним, примітивним життям, в якому день за днем був однаковий, в якому здавалося — вся праця й енергії сходили на одно: здобуття засобів життя. Найважливіші тут події були ті, що перед пісянем помер хтось на-голою смертю, або що тому тяжільє Брисько перестрашив під вечір такого то сусіда, або таку то дитину...

Стецько пірнув цілий у той світ і з задоволенням відіхав у ньому. Грицька він дразнив — йому не ставало повітря, простору, стіни кімнати — здавалося — здушували його й віділилися тяжким каменем на його груди.

На другий день рано, коли Стецько ходив, розмовляючи із Ксенєю, Грицько подожився в тині хрїстового горіха, вліпши свої очі в синє небо й думав. Але потім десь шєз, тільки служіння повідоміла, що «той чорний» без капелюха, співачки, пішов городом в поле.

Йшов самітний.

(Продовження.)

Наявність західних ідеалісток виявилася може найкраще останнього дня конференції, коли обмірковуючи можливість співпраці національних секцій і пропонувано наприклад, яких зовні в своїй діяльності повинні придержуватися. Тоді-то при шкільних резолюціях провідники Ліги мало-що не дали взятися на пудку польхам, які поручали принцип двомовності в шкільній інштітуті. Західні ідеалістки мало не заохиснувалися в заходження. Двомовна школа? Школа, в якій виховуються діти двох народів у взаємній любові і пошані своїх культур? Українська делегатка мусіла звести важку боротьбу з пропозицією резолюцією; треба було вказати неспівність утратізму з педагогічного становища та висунути, яким небезпечним напрямом вперодовлення і націоналістичних душ стає від у руках імперіалістичних чинників. Вияди вдалося вам переконати конференцію і на місце пропонування резолюцій: „Наука в матерій мові, де собі цього бажають. В усіх пограаничних кряях двомовна школа“ — промолви: „Кожна дитина має право

тмосфери потрібна є відповідна політика супроти німецької меншості і корисним було би покликатися до життя Німецький Науковий Інститут. Але ж німці хочуть загартувати Помор'я й Шлезьк, або тає коридор, хочуть реалізувати польсько-німецьких границь — відповідають противники.

На нашу думку польсько-німецька господарча кооперація може бути поважним чинником, що зменшує, а навіть анулює домагання Німеччини до реалізації польсько-німецьких границь. Відома французький політичний письменник А. Фабр-Дюс у книжці „Locarno Sans Revers“ поруч обширної аргументації, що Франція не зможе прийти Польщі зі збройною допомогою на випадок польсько-німецького конфлікту, пише між іншим: „Однак разом з іншими приятелями Польщі маємо надію, що їй буде заопалжена всяка повзаних територіальна жертва. Є це можливо. А буде воно залежати від неї самої, від міжнародного положення, яке зуміє здобути, від внутрішньої сили й симпатії, що будуть її оточувати. Коли буде достатньо мудро і зручно, щоб створити політичне й господарче зближення з Німеччиною перед розгортаєм територіальних квестів, то — можливо — вони будуть відомі й безконечні або управлінні компенсацією за загальне задоволення. Є це здогади й здогадки, щодо яких важко тепер висловитися.“ На організування війни з Німеччиною або підготовка до неї неможливо для нас війни повинно бути сьогодні нашим завданням, але мирна офензива на німецьку оцінку для покращення до життя корисно для обох сторін modus vivendi двох великих зародків Європи.

Заприсяження нового уряду.

Дня 15. квітня відбулося на Замку заприсяження членів нового уряду. Описав президент держави із прем. Світацьким пішов до гол. інспекторату збройних сил, де відібрав присягу від марш. Пілсудського. Пополюди було в президії ради міністрів засідання каб. ради при участі марш. Пілсудського. В год. 5. попол. працювали святочно усталою каб. прем. проф. Бартеля і членів його кабінету. В 18. год. прем. Світацький конферував із бувш. прем'єром Бартелем. Керівник мін-ства скарбу полк. Матушевський чідавав бувш. міністра скарбу Чеховича. Розмовляли годину.

Фінансова рада буде поширена.

У зв'язі з відданням керівництва мін. скарбу Матушевському розійшлася в банкових колах чутка, що покликуть до життя фінансову раду. Треба звернути увагу, що фінансову раду створено вже тому 3 роки та вона зачала діяльність за прем'єрства Бартеля. До фін. ради належить 14 осіб: бувш. мін. скарбу Міхальський, бувш. сен. Стецький, бувш. пос. Липацевич, пос. Голіньський, дир. Фаянс, віцепрез. Банку Польського

до науки в матерій мови. В краях, де живе мішане населення, обов'язкова наука мови другої національності.

Організатори конференції поділили програму нарад на такі комплекси питань: I. Політичне положення в східній Європі. II. Питання закордонної політики (з паліфістичного погляду): кордонів, договорів, зброєння. III. Питання внутрішньої політики: меншини, преса, виконання, ксизичне роззброєння. IV. Співпраця національних секцій Ліги в східно-європейських краях. До кожного питання був виголошений окремий реферат, після якого відбулася вичерпуюча дискусія.

На перший план висувалася справа проти-радянської боротьби і небезпека збройної інтервенції проти більшовиків. Також політика Польщі, зокрема польсько-литовські відносини (справа Вильна), польсько-німецькі (справа коридору і Шлезька) та польсько-українські не сходили з порядку нарад.

Українського читача цікавить, очевидно, в перший мірі питання, чи і що говорили на з'їзді про його Батьківщину. Хіба можливо радити над справами східної Європи, а промовувати Україну? Віденська конференція саме тим була замінна і тим різнилася від інших міжнародних з'їздів, що української справи не треба було „перепачковувати“ до нарад, бо вона сама силою своєї ваги ставала однією з головних тем конференції. Мабуть, завадзала вдала собі з цього справу Виконавчий Комітет Ліги і може ця обставина треба приписати факт, що українську делегацію запрошеного виголосити реферат про політичне положення в східній Європі. Таки чином українська справа не переставала займати уваги віденської конференції, а українські делегати довелися бути однією з головних її акторів.

(Докладніше буде.)

д-р Міннаський, дир. Фальтер, преа. Жихлінський, пос. Кишчановський, през. крак. скарб. палати Ештайн, преа. Банку Господарства Краєвого сен. Гурецький, през. Любкевич, д-р Грос і дир. Езерський. Є чутки, що фінансову раду побільшать на дальших п'ять членів. Одним із них буде бувш. мін. скарбу Чехович.

През. Карпінський уступив.

През. Банку Польського Карпінський уступив 15. квітня із свого становища, бо з цим днем минуло п'ятиліття його каленції урядування. Агенди банку веде віцепрез. д-р Міннаський.

Віце-мін. Гродинський на новім становищі?

Кружляють чутки, що дотеперішній керівник мін-ства скарбу д-р Гродинський одержить становище віцепрезидента найв. палати контролю.

Мін. Матушевський задержує становище посла.

„Дзень Польські“ впевняє, що новий керівник мін-ства скарбу Матушевський задержує й далі своє становище польського посла, акредитованого при мадярській уряді в Будапешті. З тої причини Матушевський не їздив у Будапешт, щоб вложити відкликувальні листи. На час неприємності Матушевського в Будапешті заступає його д-р Лазарський.

З кол близьких до теперішнього уряду впевняють, що чутки про опозиційні плани нового уряду щодо ведення боротьби зі сойомом — безосновні. Тіж самі кола звертають увагу, що мін. Матушевський належить до найздібніших людей в кабінеті та є противником статистичної політики.

Скличуть сойм?

З кол близьких до теперішнього уряду повідомляють, що прем. Світацький задумує представити президентові держави внесення на скликання сойму в кінцем травня ц. р.

Справа бувш. мін. Чеховича.

З правничих кол повідомляють, що судді найв. суду Залеському, якому віддали ведення слідства проти бувш. мін. Чеховича, доручили 10 питань, сформулованих обвинуваченням.

Землетрус у Швеції.

У провінції Нораянд (півн. Швеції) відчувли сильний землетрус. У хатах переверталася обстановка. Біля місцевості Пітеа утворилася глибока щілина, що перетинає дорогу й унеможливає комунікацію.

Чічерін у Вісбадені.

„Берл. Тгт.“ приніс був чутку, що Чічерін виїхав вже з Німеччини, невідомо куди. Тепер берлінські часописи повідомляють, що Чічерін не вернув ще в Москву, кинув лише берлінську санаторію і виїхав до Вісбадену, щоб там далі лікуватися.

Біржа.

Гроші.

Америкаський долар 8 94 00—8 94 50, ланка ійський долар 8 86 00—8 86 50, чеська корона 0 26 50—0 27 00, австрійський шелінг 1 25 50—1 26 00, румунська лан 0 05 00—0 05 50, франк у швейцарській франк 0 34 50—0 35 00, швейцарський франк 7 50—7 50, фунт стерлінгів 43 50 00—43 50 00, радянський червонець 17 50—18 00.

Золото: 20 корон 36 35 00—36 60 00, 20 франків 33 20 00—33 60 00, 20 німецьких марок 41 25 00—41 50 00, 10 російських рублів 46 00 00—45 00 00.

Срібло: Австрійський корона 0 67 00—0 67 50, 5 австрійських корон 3 45 00—3 50 00, австрійський фалорен 1 72 00—1 75 00, російський рубль 2 80 00—2 90 00, копійки за рублем 1 40 00—1 45 00.

Збіжжя.

Пшениця двірська 22 25—33 25, пшениця селянська 00 00—00 00, жито галицьке 35 50—36 00, ячмінь галицький броварський 33 00—34 00, вівінь на мліво 28 00—29 00, ячмінь пастинний 35 50—36 25, овес галицький 32 00—33 00, кукурудза румунська 34 50—35 50, сарабала промислова 5 50—5 75, фасоль біла 115 00—120 00, фасоль копирова 45 00—50 00, фасоль краса 65 00—75 00, горох біло-Вікторія 51 00—55 50, горох північний 38 00—40 00, бобик 33 50—34 50, мішанка паст. в зерні 00 00—00 00, ячмінь 35 00—40 00, сіно солодке краєве прасоване 18 00—0 00, соломка прасована 8 00—9 00, гречка 33 50—44 50, льон 74 00—75 00, дубин сивий 22 00—23 00, ріпак олійний 75 00—77 00, мука пшенична 40 при 75 00—74 00, мука пшенична 65 при 78 00—79 00, мука жита 65 при 50 00—50 00, гречка кукурудзаний 67 00—70 00, мука кукурудзана 49 00—51 00, отруби житні 22 50—23 50, отруби пшеничні 25 00—25 50, крупи гречані 80 00—70 00, пшоно 80 00—82 00, крупи ячмінні 48 25—50 75, ленчик 48 50—50 00, просо краєве 33 50—34 50, макуха дрізна 57 00—58 00, кокосина краєва 150 00—170 00, мак сивий 115 00—125 00, мак сивий 90 00—100 00. Мішки ватові виробу Страдає Варта 1 68—1 72, мішки ватові добрі 1 38—1 42.

Що нас нищить.

Ми так привикли нарікати на нашу біду й печаль і складати вини на інших, що й-як думку неодному не приде, що в перший мір ми самі є ковалем своєї долі. Маю тут на увазі старіших для наші лінше, а саме дещоріш наших олімпіє в чужий, єврейський табір. Бачимо, що олімпіє полизалися, другі чехлаються, треті москваліються, інші німчатіє і т. д. Є це, на мою думку, похвала паду, яка чіпається людей, що мають слабу волю або попали в аневіру-байдушність. Є й такі, що „ісповідають“ так званий модний інтернаціоналізм, яким і покривають свою безсоромну дещоріш.

Ніде правди діти, поважний відсоток нашої інтелігенції — переважно а учительства, яке у великій кількості кинено в корину Польщу — таки зараз для нас пропаде, а ще більше пропаде в пізніших часі. Знайшовшись серед чужого моря, раболопільний дух так креститься зі своїм національним почуттям, що місцеві чинники радіють і тільки затирають руки. По якімсь часі наш раб побачить польську спідничку і небаком забуває на батька й матір, потрібного його годували, забуває на все різне і пропадає для нас раз да все. Правда, є такі, що пробують боротись хитрошами, що ось, мовляв, вони лиш маскуються і тому впають із себе таких „почцівих“ Олімпіє й цих же така сама доля, як і перших.

На жалі, у нас постане чимраз менше родинних інтелігентних олімпіє, а без таких олімпіє нарід гине. Такі олімпіє повинні бути дійсно свої, різні, аби їх потомство вже з грудей матери внесло любов до свого рідного і ніколи того різного не дуралося. Вже то не без причини ворожі нам чинники так прихильно ставляться до шуче ввозженого у нас безжестовності нашого духовенства. Вони знають добре, що ці олімпіє були опорою і для нашої церкви і для народу.

При цій нагоді варто виступити у нас і проти стародавності. Оправдовування, що нині жонатий не в силі удержати родини, є тусто-часто безпідставне. Знаю безжестовних людей, що їх більша коштує їх капальський стан, як неодного жонатого. Безжестовство у таких — це лиш спосіб до вигідного, невра веселого життя.

Таксамо слід виступити проти каригідного національного гріху — проти мішаних подруж. Раз на все памятаємо, що тільки мати-українка і батько-українець можуть дати нам заповору до-брого виховання найближчого українського покоління! На жалі, багато людей у нас на це забуває. Крім почуття треба мати ще й розум і тим розумом кермуватися в першу чергу!

Українець.

НОВИНКИ

— До відома нашого духовенства. Довідаємося, що Експ. митрополит Шептицький не буде приймати від міншнього дня аж до Великодня нікого в урядових справах.

— Гарні митні урядовці. У Катовицях суд судитиме весь митний уряд у Хожові: 13 сторонів разом з директором митниці. Вони допомогли у перевозі контрабандою 5 вагонів заліза з Німеччини.

— Проти курців. Львівські трамвай вродять новий прудис — у цяких вагонах не влізь буде курити. Така заборона існує вже в інших містах. Вона є наслідком постанови міської комісії здоров'я, яка вважала закурені вагони розсадником хазотки.

— Мораль і краса. Мадярска красуня Єлісавета Сімон вибрана „Місс Європою“ не поїде на міжнародний конкурс краси до Гальвестону. Вона послухала поклик тамошнього єпископа, який звернувся до неї листом з проханням, щоб вона не їхала на цей конкурс, де юрба приглядатиметься їй зблизька, майже голій, мов тварини на базарі. Конкурс краси в Гальвестоні, каже єп. Бірнес, є осоружне підприємство суперечне з моралю. Тепер цікаво знати, що скажуть на це члени журі, які вибирали „Місс Європу“ ці те, щоб вона була представницею краси нашого старого світа в новім світі.

— Українські мистецькі видання. Мистецький музей при Українській Академії Наук у Києві видає каталог з репродукціями цінних зразків музею п. а. „Музей мистецтва української Академії Наук“. Слід згадати, що в цьому мистецтві є 98 образів старо-італійської школи, між ними твори Арегіно, Альбертіні, Перуджіно, Мантоні, Веронеза та Караваджо. У голландській відділі (276 творів) є представники найвишарніших мистців. В єспанській відділі є твори Веласкеза, Дурбарана, у французькій Калло, Бушера, Фрагонара, Віже-Легрен, Греза та Енгра. Між 27 іконами є твори московські та українські від 14. до 17.го століття. — Крім цього виїхав в цьому музее книжки, що мають образ кількох мистців

ах моментів. Україна мала абсолютну перевагу в першій половині гри і в перших 20 хвилинах другої половини (гра тягнулася 2×40 хвилин). Гравці України уникли жваво і не зважно було на них найменшого перетомлення після четвергових тренінгових змагань зі „Світезю“, яка програла 8:2 (3:1). Видно, що тренінги дружини, які ведено від довшого часу, зробили своє. Найкращою частиною української дружини була поїчка, але загальною зовсім добра була й оборона. Напад не мав доброго провідника, до того деякі гравці не виявляли в підбрамкових ситуаціях відповідної моментальної орієнтації і належного розмаху. Тому безперечно перевага України не увінчалася перемогою, тим більше, що суддя п. Зеєман, який судував на загал поправно, не признав українській дружині третього гола, стійкого цілком правильно у ворота Гасмоней.

Загальною можна сказати, що перший прикладний виступ України в цьому сезоні зробив на численних глядачів цілком симпатичне вра-

ження. З усіх дотеперішніх змагань з Гасмоней — а їх було вже доволі! — Україна вийшла передучора вперше з реїсовими виступом і це очевидний її успіх. Майно надію, що українська дружина йтиме далі твердо своїм шляхом — від успіху до успіху!

Біг напростечь.

Заповіджений Спорт. Т-вом „Україна“ перший весняний біг напростечь відбувся 14. IV, в год. 3. попол. на площі „С.-Б.“ Траса вносила понад 3 км., а саме: з площі в напрямі ставу „Світезь“, горбами Кадецької гори та стрийською вулицею з поворотом на площу. Перше місце займав член „України“ Денис Осип в часі 11:53, друге Цюнка Волод. 12:14, а третє Макогон Орест. Побідникам роздав нагороду (пам'ятковий жетон) голова „України“ дир. Назорко.

За мистецтво Ліги.

В поданих нами вчора вислідах змагань за мистецтво Ліги зайшли остільки помилки,

що в Кракові переміг Рух Краковію 3:0 (0:0), а в Лодзі І. Ф. Ц. Туристів 2:1 (0:1). Таким робом в таблиці є далі на першому місці Рух, що на три гри здобув усі 6 пунктів. На другому місці стоїть краківська Гарбарня, що прийшла до Ліги з А-класи (на 2 гри — 4 пункти). На кінці таблиці в Туристів (Лодзь) і Потонів (Львів), що не мають іще ні одного пункту.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Михайло Присташ, емер. суддя, помер у Львові дня 15. IV. м. Покійний був відомим оборонцем в справах кримінальних і виступав нерідко в політичних процесах. Позатим займався теорією шахової гри (про що написав спеціальний український підручник), був заст. голови „Шахового Коніка“ і редагував шаховий кутиг у тижневику „Неділя“. В. Й. П.!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський театр:

Вівторок 16-го, г. 7:30 веч. „Царевич“ оперетка.

Середа 17-го, г. 7:30 веч. „Несподіванка“ Е. Ростроповського, прем'єра.

Четвер 18-го, г. 7:30 веч. „Два паво-ас Б.“

Кіна.

„Аполло“: „Полімайстер Тагес“.

„Лек“: „Пар і поет“, з життя Пушкіна.

„Оаза“: Тайна реставр. кабінету.

„Палак“: Свинуха його в безодню кімн.“ Джон Бернор.

„Пан“: „Отрута козаків“.

„Фатаморган“: „Сентанія князів Тру-бендер“.

„Хіміка“: „Заборошена жінка“.

Програма радіо.

Середа 17-го.

Льондон (358). 20:45 Військова ор-естра.

Париж (1743). 15:45 Концерт. 15:55 Пате.

Берлін (475,4). 17:00. Популярна му-зика.

Франкфурт (421,3). 21:45 Нова ка-мерна музика.

Мюнхен (336,7). 20:00 Симфонічний концерт.

Відень (519,9). 20:05 Ресіталь на двоє фортепіано. 20:35 Концерт Краєва з опери в Софі.

Мілан (504,2). 20:30 Легка музика.

Будапешт (543). 17:40 Концерт легкої музики. 20:30 Музичка Академія.

Ленінград (1000). 18:50 Опера.

Москва (144,3). 20:00 Народний кон-церт.

Київ (775). 18:30 Опера.

Варшава (1395,1). 17:55 Слов'янська музика. 21:10 Популярний концерт. 22:30 Музика до танців.

Четвер 18-го.

Льондон (358). 20:45 Фортепіанний ресіталь. 21:00 Симфонічний концерт.

Париж (1743). 18:35 Пате. 20:30 Симфонічний концерт.

Берлін (475,4). 17:00 Мадригал (тор).

„Африка“: опера Маєрбера.

Відень (519,9). 20:05 Фрагменти опер.

Будапешт (543). 17:40 Мадарська орестра.

Мілан (504,2). 0:30 Опера.

Рим (447,5). 20:45 Опера.

Ленінград (1000). 19:00 Концерт або оперетка.

Харків (1680). 18:30 Популярний кон-церт.

Прага (333,7). 19:30 Симфонічний кон-церт.

Загреб (308,3). 19:30 Симфонічний кон-церт.

Варшава (133,1). 17:55 Камерний кон-церт. 20:00 Орестра. 22:30 Музика до танців.

ОПОВІСТКИ

За оголошенням редакції не відповідає

Кобзарі-Бамбуристи К. Місевич і Д. Гонта виступають:

18. IV. Казимир Струмлізов.

20. IV. Радієв.

21. VI. Стівіна.

У вівторок, дня 22. IV, відбудеться оди-нальний концерт (Кобзарі-Бамбуристи) у Львові в залі Музичного Тов. ім. М. Ли-сенка (Шашкевича 3).

В дозві Львівської Духовної Семи-нарії. Ректорат гр.-кат. Духовної Се-минарії у Львові задумав видати історію Семинарії від початку її існування. Тому звертається з проханням до всіх бывших настоятелів, питомців, професорів і всіх, кому належить на повноті і точності задуманої праці, описати на своїх споминах, записок, фотографій і грамот на адресу Ректорату у Львові, вул. Коперника ч. 36. 1819 —2

Замість вступів на бал „Основа“ зложили на „Рідну Школу“ до випи-сничого дня свідуючі НІП: Др Дмитро Левинський 40 дол., радник Іван Кооп-руда 30 дол., др Володимир Гачерський, Бучач 25 дол., др С. Польнякський, Во-лодимир, інж. Д. Желанський, Ізюм (тропачий Отиня), др Олександр Дер-еш, президент Володимир Лешкевич, інж. Мухарев, інж. Рижинський В. інж. Рижинський Т. і радник Рак по 20 дол., др О. Бабинський 2 ам. дол., Михайло Мочульський, Гринялів і Наталя Ви-сочанська, Кочинів по 15 дол., др Іван Бажкевич, Варшава, др Теодор „Соне-ницький“, Старий Самбір, Степан Тини-ко, др Роман „Завока“, Дрогобич, Катерина Шабанів, Дрогобич, др Степан Федик, др М. Дзернов, о. С. Сампала, М. Теоріадо, др Ростислав Білас, Ен-ген Гриневичевський, Іван Раставецький, Юлія Чумова, Гриняків, о. Т. Война-ровський, інж. Галицький І., др В. Охримонич, дир. Стефанович, др Цим-балітій др Печельський та інші. На гірший по 10 дол., др М. Волошин і ам. дол., др Іван Раковський, др Осип Ко-гут, Богородичани, др Петро Звоні-ський, Волохін, др Т. Гвоздецький, Ля-линя дол., Микола Козорів, Любачів, др Михайло Воробей, Казимі о. Василь Рудко, Дубе, Т. Вудинський, Люто-вська, др Іван Кулакський, Збарж, др Богдан Нитан, Жабє, Северин Левинський, др Петро Войтович, Перемишль, др Л. Павловський, Старий Самбір, др Степан Довишківський, Сколе, др Осип Левин-ський, Левтин, Горинська, дир. Завякі-ський, Лопатинський, др Музика, др Раковський, о. др Сіпий, дир. Сирен-тович, Турчина, Кривчук і Сидорів по 3 дол., Василь Ляків, Немирів 4 дол., Михайло Балажик, др Теодор Михайлі-ський, Жонка, надпачник Дудник та інж. Тіа по 3 дол., Петро Давидовський, Володимир Гучковський, Рожанковська і радник Рожанковський по 250 дол., Іван Бачинський, Дмитро Великанович, Варшава о. В. Гучко, Горинцев, Ен-ген Михайлівський, Любачів др Микола Пузенко, др Іван Стівко, Любачів, др Давид Сенік, Шашкевича, дир. Сабат і Посаданова по 2 дол. — Разом 689 дол. і 3 ам. дол. — При Жертвоба-лих і Львова не подана місцевість — НІП, Жертвобачим складає ширш подяку Головна Урава „Рідної Школи“ і „Стар-шина „Основа“.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошенням редакції не відповідає

ПАТІМО ансо-пни казачого, бригадир і перан Демб-ровський-Роздзяжеский, Львів, (Го-тедь Жорка), вул. Академічна 1, Опі-ка безплатно. 13 6 48—

НА рати Матеріал 3 подувати 10 дол. Волощина 75 — Валдай дригані 10 — Каньки до розкладання гобелінові 35 — Футболки розкладані 45 — Гобелінові отомані 25 — Лінійка стівів 40 — В шила стівів 25 — Умивальні 5 — Діако москвич 20 — Діако білі дикер-овані 30 — Фабрика З А Н С, вул. Личаківська ч. 132. 1781 3—6

КАМЕННИЦІ каменорезова в центрі міста в ділячці надбудови зарпа на продаж — Інформації „Вістун“ вул. Козаківського ч. 1. 1824 1—1

СПОКІНУ, совісну няню до 4-літньої дитини, пошукується. — Зголошення під „Спокійна“ до Адміністрації „Діло“, 1826 1—2

РСТАВРАЦЯ раз з корінням скле-пом неперорядна, з урядженням, з причини смерті власителя, на кор-синх успішні до винайму запа. В сезоні дітницьким велика френкентія. — Зго-лошення: Юркова Залізняч. 1825 1—2

ХТО помичить мені 4000 дол. на два гоки дам у Львові безплатно меш-кання з удержанням для учениці через цілий рік мешкання. — Зголошення при-ймає Загид школи в Вірхонді вєд. п. Пиневича. 1828 1—1

БЖУТЕРІЯ, ВОЛОТІ, СІРБНІ ВИ-РОБИ продає за готівку і на рати від десятих дів у півні краю звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купують бризанти, золота, срібло, плаче найвищі ціни. 1828 1—1

ГІБНІ Виснаду почтою за посилка-тою, ондачево, гарні, вибрани гриби (найменше 5 кг) по 25 дол. за кіло, та-кож повила з чистих сніжков а цукром, бочілочка 5 кг. 19 дол.; приладдя овеча бридані в 5 кг. бочілочках за 15 дол.; водосільні орки 5 кг. за 18 дол. та великі сусені труші 5 кг. за 12 дол. — Ф-ма М. Штуммер, Косів коло Коломиї, 1640 8—10

МАГІСТЕР прав галізе жісна у адво-ката на провіній від І. чегана. Зго-лошення з усіма до Адміністрації під „К. 16“.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошенням редакції не відповідає

Спеціаліст везут серінік, серіс і жалуза

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересилання Рентгеном. 13—24

На Свята!

Всі купують: скло, порцеляну, та-рілки та вську іншу по-суду і столове накриття лише в одинокій фірмі:

ОЛЕКСАНДЕР ОНИСЬКО

Львів, Галицька 20.

883 2—2

Від дня 15-25 ц. м. ДЕШЕВА ПЕРЕДСВЯТОЧНА ПРОДАЖ

З приводу надходження свят улаштуємо:

10 ДНЕВУ ПЕРЕДСВЯТОЧНУ ПРОДАЖ

гарнітури пазових і гобелінових кап як також поодиноких висор-тованих кап, накидов, кондер, фіранок, стор, портієрів, хідників, ріж-них ручників і хустини до носа по цінах від 20—40 % знижених.

УВАГА: Готин простирали на коври, як також готини пошевки на подушки можна набути в тім самім часі по ціні до 15 % знижених.

Г. ГАНДЕЛЬМАН магазин блаватних товарів і сукон. ЛЕГІОНІВ 27.

КОЛІНЬСЬКА ЦИКОРІЯ
і МІШАНКА
„КОЛІНКА“
„СТАР“
Фабрика АСМІШОК
ДО КАВІ
СУДАВО ВИШНЯ
сп. акц.

ЖДАЙТЕ ВСЮДИ!

МОДЕЛІ 1929
ШОВКОВІ СУКНІ, ВОЙНІЯНІ ЯК
ТАКОЖ ВСІЯКІ ТРИКОТАЖО-ВІ ВІПРОБИ поручає найкраще
„МАГАЗИН МАННЕРА“
1785 Львів, Сикстусова 2. 3—3
ПОЗІР НА ФІРМУ!

ЛІЖКО поземе
завісно „Патент“
з матеріалом, зай-
має в найменше
міста 30 зон. На
привіттю висна-
жу до одержання
завістки. Фабрика
ЗАКС Львів, вул.
Личаківська ч. 132.
1781 3—6

БЕЛЬСЬКИЙ ПРОМІСЛ
Отто Перль юн. і Ска
Львів, пл. Смольна ч. 4.
телеф. 38 72.
поручає суковні матеріали в вели-
чій виборі. 1827
: : П. Т. Урядникам кредит. : :

Конкурс.
Отсия розписується конкурс на будів-
ничого-підприємця до реконструкції церк-
ви в Красносніжних пов. Збарж. Плани
можна оглядати поведено в гр.-кат. Ура-
ді павоз являти в Красносніжних. — Пи-
сальнік ефетри вносити до тогож Ура-
ді парохіального до дня 30. квітня п. р.
Неприняті ефетри злишуться без впа-
нєнє. — Красносніжні, дня 1. IV. 1929 р.
1760 2—2 За Комітет:
о. Дмитро Сеньківський, парох

Ширіть наш часопис!